

NIEUWSBRIEF ROLDUC - Jaargang 1969 / 17 / 10-05-2023

Opa, welke vakken kregen jullie vroeger op het Gymnasium Rolduc?

Deze vraag kreeg Math Dicker van zijn kleinzoon, die nu op 1 gymnasium van het Bernardinuscollege in Heerlen zit. Ongetwijfeld zijn er meerdere klasgenoten met kleinkinderen op een gymnasium. Math is naar aanleiding van deze vraag van zijn kleinzoon dieper in deze materie gedoken. Op zijn website www.rolduc.org heeft hij een uitgebreid artikel besteed aan het verschil tussen het gymnasium van nu en het gymnasium van vroeger. Het is zeer lezenswaardig.

Omdat Math nog beschikt over de lesroosters en lestabellen uit onze Rolducse tijd, krijg je een mooi inzicht in het aantal uren, dat wij tijdens onze middelbare school aan alle vakken hebben besteed. Het verschil tussen een lesrooster en een lessentabel is dat in een lesrooster per dag en uur staat, welke les er gegeven wordt aan welke klas en door welke docent. In een lessentabel staat per vak en klas, welk aantal lessen wekelijks verplicht gegeven moet worden; die verplichting wordt opgelegd door het ministerie van onderwijs. Beide tabellen heeft Math op zijn site geplaatst. Je kunt zelfs nagaan met welk vak je op maandagochtend begon en wie je leraar was. Interessant!

Les op zaterdagochtend!

Hoe was het ook al weer in onze tijd? Op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag hadden wij op Rolduc 6 lessen van 50 minuten; we waren op deze dagen pas om 16.00 uur klaar. Wel was er een grote pauze (met nog een vrije studie van 30 minuten!) van 12.40 uur tot 14.20 uur tussen het vierde en vijfde lesuur. Op woensdag- en zaterdagochtend hadden we 5 lessen van elk 50 minuten. We waren met een kleine pauze van 20 minuten tussen het derde en vierde uur om 13.20 uur klaar.

De lessentabel (op de volgende pagina) uit onze periode op Rolduc is door Math opgesteld. Kijk eens voor de aardigheid naar het aantal uren Grieks en Latijn op 6 alpha: 16 van de 32 uren (50%) werden in dat jaar aan de klassieke talen besteed. Math heeft berekend, dat in onze tijd een bèta-student ongeveer 25 % van zijn totale middelbare schooltijd aan de klassieke talen besteedde en een alpha-student zelfs circa 34 % van zijn totale studietijd.

Lessentabel van het gymnasium op Rolduc in de periode 1963-1969

	Klas	Klas	Klas	Klas	Klas	Klas	Klas	Klas
	I	II	III	IV	Vα	Vβ	VIα	VIβ
<i>Vakken</i>								
Latijn	7	5	5	5	7	3	8	3
Grieks	0	5	5	5	6	3	8	3
Nederlands	4	3	3	3	2	2	3	3
Frans	4	3	2	2	2	2	2	2
Engels	0	3	2	2	2	2	2	2
Duits	0	0	3	2	2	2	2	2
Geschiedenis	3	2	2	2	5	3	3	1
Aardrijkskunde	3	2	2	1	1	1	0	0
Wiskunde	4	3	3	3	2	5	2	5
Natuurkunde	0	0	2	2	1	3	0	3
Scheikunde	0	0	0	2	0	3	0	4
Natuurlijke historie	2	2	0	0	0	2	0	2
Lichamelijke oefening	3	3	3	2	2	2	2	2
Tekenen	2	1	1	1	0	0	0	0
Godsdienst	2	2	2	2	0	0	0	0
<i>Totaal aantal lesuren</i>	34	34	35	34	32	33	32	32

Aantal lesuren

Het totaal aantal lesuren blijkt in de loop der jaren niet veel gewijzigd te zijn. Zelf heb ik een kleindochter op 2 gymnasium op het Bisschoppelijk College Broekhin in Roermond. Zij heeft nu op 2 gymnasium ook 34 lesuren. Per week heeft zij echter slechts 2 lesuren Latijn en 2 lesuren Grieks. Wij hadden op 2 gymnasium al 5 lesuren Grieks en 5 lesuren Latijn.

Wat is er aan kennis blijven hangen?

Math schrijft in zijn artikel: “Mij ging het niet makkelijk af om een Griekse tekst te vertalen, maar het was wel leuk om het nog eens te proberen en in dit geval was het voor het goede doel: mijn kleinzoon door het eerste jaar van het gymnasium loodsen. Met Latijn heb ik overigens minder moeite, dat is blijikbaar niet weggezaakt. De methode die ze op het Bernardinuscollege gebruiken is ARGO voor Grieks en Disco voor Latijn; beide methoden worden ook digitaal ondersteund met allerlei lesmateriaal en filmpjes. Het is allemaal best interessant, maar kost toch veel tijd.”

Mijn ervaring is niet anders. Het Grieks is bij mij helemaal weggezaakt. Ik moet zelfs grote moeite doen om een Griekse tekst te kunnen lezen, laat staan dat ik in staat ben om een Griekse tekst te vertalen. Zonde als je bedenkt, dat ik op mijn middelbare school zo veel uren in de klassieke talen Grieks en Latijn heb gestoken. Gelukkig is er nu meer ruimte voor moderne talen en vooral voor de spreekvaardigheid ervan. Dat heb ik node gemist tijdens mijn gymnasium-periode.

Even een kleine leestest

Ὁ Ἀγαμέμνων τοῖς τοῦ Κάλχαντος λόγοις ἀγανακτεῖ καὶ λέγει· « ὦ Ἕλληνες, ἀκούετέ μου. Τὴν μὲν Χρυσίδα ἐν τῷ οἴκῳ μου ἔχειν ἐθέλω. Εἰ δὲ δεῖ τὴν κόρην λυεῖν καὶ πάλιν εἰς τὸν πατέρα πέμπειν, οὕτω πράττω· σώζειν γὰρ ὑμᾶς ἐθέλω. Ἀλλ’ αὐτίκα ἄλλο τι δῶρόν μοι παρέχετε· πρέπει γὰρ τῷ ἡγεμόνι τῶν Ἑλλήνων δῶρον λαμβάνειν.»

Voor meer informatie verwijst ik nogmaals naar het uitgebreid artikel van Math Dicker op zijn site.

Met veel genoegen heb ik alle nieuwsbrieven gelezen.....aldus Heinz Recker
(leraar en decaan op Rolduc van 1963 tot 1974)

Bij toeval kwam ik een tijdje terug het telefoonnummer tegen van de heer Recker, in onze tijd leraar wiskunde op Rolduc. Ik belde hem op; meteen wist hij wie ik was. Hij heeft als 86-jarige een ijzersterk geheugen. Op mijn vraag of hij wellicht geïnteresseerd was om te lezen wat er zo al van zijn studenten terecht is gekomen, reageerde hij direct enthousiast. Vrij snel nadat ik hem alle nieuwsbrieven had toegezonden, kwam deze eerste reactie van Heinz Recker.

“Hoi Jo, ik vond het bijzonder interessant om te lezen, hoe het met jullie allemaal is gegaan. Jullie zijn over de maatschappij uitgestrooid en in heel verschillende sectoren terecht gekomen. Het onderwijs is daarbij gelukkig niet als stiefkind behandeld.

Tijdens het lezen van jullie verhalen realiseerde ik me pas, dat jullie al zeventigers zijn. Een heel bijzondere gewaarwording! Ofschoon ik ze niet geteld heb, schrok ik wel van het aantal overledenen.

Fijn om te lezen, vond ik, dat de meesten van jullie een goede tijd op Rolduc hebben gehad. Uiteraard zullen er hier en daar ook wat minder plezierige tijden zijn geweest.

Samengevat: Het was indrukwekkend om al die verhalen en levenservaringen te kunnen lezen. Prijzenswaardig ook dat jij deze nieuwsbrieven naar de groep verstuurt.”

Ik heb Heinz natuurlijk ook gevraagd om met ons te delen, hoe het hem op Rolduc en nadien is vergaan. Onlangs heeft hij mij zijn levensverhaal toegezonden. Aan het woord is Heinz Recker.

Het was voor mij even zoeken naar de juiste baan

Verheugend vond ik om te lezen dat de meesten van jullie het een prettige tijd vonden op Rolduc. Anders was dat voor mij op mijn middelbare school. Ik ben in Maastricht op de Rooms Katholieke Hogere Burgerschool geweest en daar heb ik me nooit echt happy gevoeld. Ik vond de sfeer daar niet prettig. Toen ik mijn diploma op zak had, wilde ik daarom ook niet meer verder studeren en heb ik een baan gezocht.

Aktes Wiskunde A en Wiskunde B

Na enkele maanden bij de Arbeidsinspectie in Maastricht gewerkt te hebben, ben ik overgestapt naar de Staatsmijnen. Omdat ik nog in militaire dienst moest, werd ik tijdelijk geplaatst op de loonafdeling van de cokesfabriek Emma in Beek. Na bijna twee jaar militaire dienst kwam ik begin 1958 terecht op de mijnbouwkundige afdeling van het octrooibureau van de Staatsmijnen. Ik heb toen ook de theorie van de HTS-opleiding Werktuigbouwkunde gevolgd. In 1960 werd het mijnbouwkundig proefstation, de voedingsbodemp voor onze octrooien, op een laag pitje gezet. Voor mij was het een voorbode van de sluiting van de mijnen. Direct ben ik met een studie wiskunde gestart. In september 1963 kon ik al als beginnend leraar op Rolduc starten. In oktober 1963 haalde ik mijn akte Wiskunde A en eind 1967 heb ik ook de mijn akte Wiskunde B gehaald.

Heinz Recker bij onze reünie in 1994

De introductie van de Mammoetwet

In het voorjaar van 1968 werd ik door President Jochems gevraagd om in september de nieuwe Mammoetwet op school te introduceren en om de eerste brugklas te begeleiden. Ook moest ik nieuwe lestabellen ontwerpen. Voor diverse vakken was dat een dramatische teruggang van het aantal lessen. Er waren zelfs collegae die mij dit kwalijk hebben genomen, hoewel ik natuurlijk gewoon de richtlijnen van het ministerie heb gevolgd.

Eerste decaan op Rolduc

Ook werd mij toen gevraagd om het decanaat op te starten. Ik ben tot aan mijn vertrek decaan geweest. Hoewel ik op Rolduc een prettige tijd gehad heb, ben ik in 1974 toch overgestapt naar de openbare gemeentelijk school in Maastricht, mijn geboorteplaats. Daar heb ik tot juli 1995 gewerkt. Vanwege hartproblemen had ik de laatste jaren maar een half lesrooster. Gedurende een aantal jaren was ik ook secretaris van de eindexamens. Een directiefunctie heb ik nooit geambieerd. De vrijheid die ik had was mij veel meer waard dan de paar dubbeltjes die je voor dat werk kreeg. Vanaf de tweede helft van de jaren 70 ben ik nog jarenlang lid geweest van de Staats-examencommissie.

Genieten van reizen en kunst

Na mijn pensionering ben ik nog meer gaan reizen. Ik heb heel wat landen en culturen bezocht. In totaal heb ik wel zo'n 170 vluchten gemaakt. Vanaf mijn pensionering ben ik me ook gaan bezig houden met bezoeken aan musea en kunstbeurzen. Zo heb ik een bescheiden kunstverzameling opgebouwd, waarvan ik nog elke dag geniet.

Op dit moment gaat het helaas niet zo heel erg goed met mij. Sinds eind 2021 heb ik een pacemaker en ik heb om te lezen nog maar één oog beschikbaar; bovendien gaat het lopen moeizaam. Het ga jullie goed!

Een oud-Rolduciën als ruimtevaarder! door Jo Kunnen

Wanneer je een willekeurig iemand zou vragen, wie de eerste Nederlandse ruimtevaarder is geweest, krijg je waarschijnlijk als antwoord Wubbo Ockels of André Kuipers.

Het juiste antwoord is echter: Lodewijk van den Berg uit Sluiskil. De eerlijkheid gebiedt te schrijven, dat ik tot voor kort nog nooit van deze persoon had gehoord. Jo Daemen stuurde me eind 2022 een foto van Lodewijk van den Berg, omdat deze ruimtevaarder van 1943 tot 1946 op Rolduc studeerde. Doordat het internaat in 1946 voor niet-priesterstudenten sloot, rondde Lodewijk zijn gymnasium bèta af aan het Bisschoppelijk College in Sittard.

Van 29 april 1985 tot 6 mei 1985 verbleef Lodewijk aan boord van de Spaceshuttle Challenger.

Wubbo Ockels ging pas zes maanden later de ruimte in. Omdat Wubbo bij zijn vlucht de Nederlandse nationaliteit had en Lodewijk tien jaar voor zijn ruimtevlucht Amerikaan was geworden, geldt voor velen Wubbo als de eerste Nederlandse astronaut.

Er is een documentaire van Lodewijk van den Berg gemaakt met als passende titel 'De vergeten astronaut'.

Bijgaande foto van Lodewijk dateert uit 1985

Met veel plezier denk ik terug aan de vele cultuur- en sportactiviteiten..... *het levensverhaal van Jacques Jochems (op Rolduc van 1961 tot 1968)*

Ik ben geboren in Heythuysen en heb twee broers en twee zussen. Omdat de kwaliteit van de lagere school volgens mijn ouders van een bedenkelijk niveau was, werd ik mede op advies van mijn heeroom (Harry Jochems) evenals mijn broers naar het Jongenspensionaat Sint Louis in Weert gestuurd. Ik heb daar de laatste twee jaren van de lagere school gevolgd. Je wordt daarmee enigszins uit de kring van je vrienden uit het dorp gerukt, maar ik kan me niet herinneren dat ik dat zwaar heb gevonden. Ik was dus al gewend aan het internaatsleven toen ik in 1961 naar Rolduc ging. Ik koos voor Rolduc omdat ik op die leeftijd de ambitie had om priester te worden. Het feit dat mijn heeroom daar zat zal zeker meegespeeld hebben.

Hulde aan Sjef Stassen

Van de periode op Rolduc is veel weggezaakt uit mijn geheugen. Ik heb die tijd in het algemeen prettig gevonden. Je trok intensief op met een aantal klasgenoten, maar je wist eigenlijk niet veel van elkaar. Je was bezig met lessen volgen, sporten, recreëren, eten, studeren en slapen. Ik heb er wel een levenslange hekel aan rode bieten aan overgehouden. Van de leraren en lessen weet ik nog dat ik absoluut niet kon tekenen. Sjef Stassen had dat snel in de gaten; hij reageerde daar heel begripvol op en liet me tijdens de les maar wat aanrommelen. Vanaf 3 gym was voor mij duidelijk dat ik geen priester meer wilde worden.

Ik denk met veel plezier terug aan de talrijke cultuur- en sportactiviteiten op Rolduc. De liefde voor cultuur en dan met name voor films is destijds tot ontwikkeling gekomen. Hiervoor verdient met name Sjef Stassen hulde.

Aan sport heb ik heel veel gedaan, teamsporten als voetbal, handbal en volleybal en ook individuele sport zoals atletiek. Ik werd lid van atletiekvereniging Achilles Top en liep wedstrijden in de regio Kerkrade. Van de teamsporten herinner ik me dat we een goed handbalteam op de been brachten dat veel wedstrijden won in de regio. Dat smaakte naar meer, dus we gingen naar een wedstrijd over de grens en werden daar finaal afgedroogd.

Mijn oom als president

Het feit dat mijn oom president was van Rolduc maakte mijn positie bijzonder. Ik heb daar niet onder geleden. Mijn oom was stug en streng, maar in mijn ogen eerlijk. Ik kon goed met hem opschieten, maar ik wist toen niet hoe zwaar hij het had door allerlei tegenstellingen binnen de lerarengroep. Het boek van Twan Geurts en latere gesprekken binnen de familie hebben een duidelijker beeld van de situatie destijds op Rolduc gegeven.

Actief voor de bouworde

Na mijn eindexamen in juni 1968 ben ik samen met Wim Wolters, Ton Jansen en Paul Damoiseaux met de Bouworde naar Laneuville-sur-Meuse in Noord-Frankrijk gegaan om op uitnodiging van de plaatselijke pastoor allerlei klussen op te knappen. Wat me is bijgebleven is dat in het weekend studenten uit Parijs langskwamen om met arbeiders en boeren te discussiëren en hervormingen te bepleiten. Dat vond ik heel bijzonder. Via Parijs zijn we teruggedreden. Parijs was toen erg onrustig vanwege de studentenrevolte; er was heel veel politie op de been. Het maakte indruk op ons.

Studie in Utrecht

Ik ben rechten (staats- en administratief recht) gaan studeren in Utrecht en kon de kamer van mijn broer overnemen die een jaar eerder in Utrecht was gaan studeren. Ik werd lid van de katholieke studentenvereniging Veritas en van de Juridische Studentenvereniging (JSVU). Bij de JSVU heb ik ook 1 jaar in het bestuur gezeten. In Utrecht heb ik mijn vrouw Annemarie leren kennen; zij studeerde privaatrecht. Het was een mooie tijd met veel ruimte voor diverse activiteiten. In januari 1974 ben ik afgestudeerd en met Annemarie getrouwd.

Utrecht, Den Haag, Oegstgeest en Den Bosch

In Den Haag vonden we allebei werk. Annemarie bij het Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen en ik bij het secretariaat van de Raad voor de Gemeentefinanciën, een landelijke adviesraad. Wij verhuisden van twee kleine studentenkamers op het studentencomplex Ina Boudier Bakkerlaan naar een ruime huurflat in Den Haag Noord. In het begin wisten we niet, hoe wij zoveel ruimte konden vullen. Na enkele jaren verhuisden we naar Oegstgeest waar we een tussenhuis hadden gekocht. Daar werd in mei 1977 onze oudste zoon Guido geboren en in februari 1979 onze tweede zoon Marc.

Diverse maatschappelijke functies naast mijn baan bij de provincie

In oktober 1982 begon ik aan mijn tweede baan in Den Bosch bij de provincie Noord-Brabant. Pas in juli 1983 konden we ons nieuwe huis in Den Bosch betrekken. Tot dan was het even behelpen. In april 1986 kwam onze dochter Jolanda op de wereld.

Bij de provincie heb ik bijna 20 jaar gewerkt, eerst als bureauhoofd en later als hoofd van de afdeling Welzijn, Educatie en Cultuur. Daarna ben ik als senior-adviseur gaan werken bij een Adviesbureau voor Organisatie en Financiën. Beide functies waren boeiend en leerzaam. Bij de provincie verkeerde ik vaak in de positie van opdrachtgever, bij het adviesbureau voerde ik opdrachten uit of was interimmanager. In deze periode heb ik ook diverse bestuursfuncties vervuld in maatschappelijke en culturele organisaties.

Vanaf 2010 ben ik minder uren gaan werken en eind december 2012 ben ik gestopt.

Ik geniet volop van mijn pensioen

De eerste jaren hebben we veel gereisd, gewandeld, getennist en musea bezocht. Ook heb ik steeds vrijwilligerswerk gedaan in de vorm van het meedraaien in een aantal besturen.

Inmiddels hebben we 3 kleinkinderen en passen we met enige regelmaat op. Omdat ik gedurende mijn werkzame leven veel met mijn werk bezig was, is de opvoeding van onze kinderen bijna geheel bij mijn vrouw komen te liggen. Ik geniet daarom nu extra van de kleinkinderen.

Met Wim Wolters heb ik steeds contact gehouden. Sinds een aantal jaren treffen Wim Wolters, Loe Lamkin, Sjef Roex, Chrit van Enckevoort, Twan

Geurts en ik elkaar en praten we bij over voorbije tijden en over het heden. Dat doen we tijdens een bezoek aan een stad met een rondwandeling of een museumbezoek en natuurlijk met veel ruimte voor lekker eten en drinken.

Waar ik in de vorige eeuw bijna nooit medische aandacht behoefde, is dat de laatste decennia wel veranderd. Ik heb een aantal medische ingrepen achter de rug en ben nu weer redelijk fit. Dat is toch bijzonder als je 74 bent en iets om dankbaar voor te zijn.

De Nieuwsbrief Rolduc - Jaargang 1969 verschijnt periodiek ten behoeve van die oud-leerlingen van Rolduc, die in 1969 eindexamen hebben gedaan en ten behoeve van die oud-leerlingen, die tenminste drie jaar deel uit hebben gemaakt van deze jaargroep. Andere geïnteresseerden zijn ook welkom. Zij kunnen zich bij mij melden voor een gratis toezending.

Contactpersoon: Jo Kunnen / mail-adres: kunnen.j@kpnplanet.nl / mobiel: 06-53230446

Onze jaargenoot Will Ogrinc (1951-2018)

In de eerste nieuwsbrief heb ik kort aandacht besteed aan Will Ogrinc, waarvan ik had vernomen dat hij al in 2018 was overleden. Meer informatie had ik op dat moment niet. Will behoorde in 1963 met Fred Bloemink, Hans Coerver, Ton Cremers (die aanvankelijk als interne leerling was begonnen), Paul Delheij, Frits van Eijk, Glenn Freer, Alex Laenen, Jacques Peusens, Fons Sauren, Wim Schlösser en Tjeu Zeijen tot de eerste groep externe leerlingen van Rolduc. Elke dag kwamen zij bewapend met volle tassen aan boeken en schriften door weer en wind met de fiets naar school.

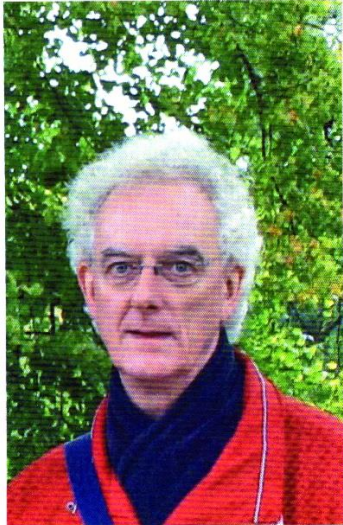
Tijdens een recent bezoek aan Heinz Recker ontving ik meer informatie over Will en zijn vroege overlijden. Heinz vertelde me, dat hij begin 1994 tijdens een tentoonstelling een boek had gekocht met daarin een artikel van ene Will Ogrinc. Hij vroeg zich direct af: “Zou dat de Will Ogrinc zijn, aan wie ik op Rolduc les heb gegeven?” Via de uitgever van het boek ging hij op onderzoek en kreeg hij het adres van Will. De schrijver was inderdaad Will Ogrinc, oud-leerling van Rolduc.

Later in dat jaar ontmoetten Heinz en Will elkaar bij onze reünie. Heinz Recker: “Uit deze contacten is een vriendschap tussen ons ontstaan. Jaarlijks maakten we nadien wel een stedentrip. Zo hebben we samen veel tentoonstellingen en kunstbeurzen bezocht, een wederzijdse hobby van ons. Tijdens onze laatste stedentrip voelde Will zich niet goed. Bij thuiskomst in Utrecht, waar Will woonde, bleek al snel, dat hij aan longkanker leed.” Will was een heel realistisch persoon. Hij besepte direct, dat er door deze vreselijke ziekte geen toekomst meer voor hem was weggelegd: “Ik kan niemand de schuld van mijn ziekte geven. Ik heb jarenlang veel te veel gerookt.”

Kort ziekbed

Na een kort ziekbed is hij op 21 maart 2018 vlak voor zijn 67-ste verjaardag overleden. De foto van Will op zijn gedachtenisprentje is door Heinz Recker tijdens een stedentrip naar Hannover gemaakt.

Will is in zijn arbeidzaam leven altijd actief geweest als docent (middeleeuwse) geschiedenis. Net als Heinz Recker was hij een verwoed verzamelaar van kunst. Na elke stedentrip kwamen zij beiden wel thuis met een schilderij of beeldje als herinnering.

<p><i>"Ik was eigenlijk nog lang niet klaar met mijn leven..."</i></p> <p>Will</p> <p>In dankbare herinnering aan</p> <p>Drs. Willem Hubert Louis Ogrinc - Will -</p> <p>Oud docent Middeleeuwse geschiedenis aan de Hogeschool Rotterdam</p> <p>Geboren 29 maart 1951 te Kerkrade Overleden 21 maart 2018 te Utrecht</p> <p>Hartelijk bedankt voor Uw aanwezigheid tijdens de afscheidsviering.</p>	<p>Afscheid nemen is met dankbare handen meedragen al wat waard is om niet te vergeten</p> <p>naar Ward Bruyninckx</p>
---	--

Het gedachtenisprentje van Will Ogrinc

Louis Augustus: Jông zwieg dao i gods naam druvver!

Terecht heeft menigeen er op gewezen, dat de zusters op Rolduc altijd hun uiterste best hebben gedaan om alle ruimtes schoon te houden. Toch kampten de eetzaalen soms wel eens met ongenode gasten. Martin Dieteren (op Rolduc van 1957 tot 1964) schreef me hierover de volgende anekdote.

Tijdens een strenge winter kreeg een aantal leerlingen van 5 gym van surveillant Louis Augustus toestemming om na het avondgebed de bovenste vijver met bezems schoon te vegen en daar vervolgens een laagje water op te spuiten. Er kon dan de volgende dag nog beter op geschaatst worden. Jan Hendriks heeft dat aan den lijve ervaren.

Voor ons was het werken in het half nachtelijk duister natuurlijk grote pret. De kou deerde ons niet! Na afloop van onze werkzaamheden, toen iedereen al lang naar bed was, mochten de verkleumde, noeste werkers in de keuken een beker chocolademelk nuttigen. Wat schetste onze verbazing, toen we in de keuken kwamen en het licht aanmaakten. De hele tegelvloer was bezaaid met ontelbare zwarte kevers of wellicht waren het kakkerlakken. Het was een niet zo'n frisse aanblik. Met onze voeten trachtten wij zo veel mogelijk kevers te verdelgen, maar dat lukte slechts ten dele. Begrijpelijk werd er die avond geen chocolademelk gedronken.

Louis Augustus

De volgende dag hebben we van onze ontdekking bij Louis Augustus melding gemaakt. Blijkbaar was dit euvel bij hem bekend, want zijn antwoord op onze opmerking luidde in onvervalst Kerkraads dialect: *“Jông zwieg dao i gods naam druvver!”*

Tot nu toe heb ik me daar netjes aan gehouden, aldus Martin Dieteren.

Oud-Rolduciëns Petra Dassen en Jan Schrijen formateurs in Limburg

Na de verkiezingen voor de provinciale staten op 15 maart 2023 werd oud-Rolduciën Jan Schrijen als verkenner voor een nieuw te vormen college van gedeputeerde staten in Limburg aangesteld. Hij adviseerde op 7 april 2023 de vorming van een college van BBB, CDA, VVD, PvdA en SP. Pikant in de Limburgse verhoudingen: geen PVV en geen Groen Links. Enkele dagen nadien kozen de nieuwe provinciale staten van Limburg Petra Dassen-Housen en Jan Schrijen als formateurs van het nieuwe college van gedeputeerde staten. Jan Schrijen doorliep van 1965 tot 1971 het gymnasium op Rolduc. Hij is zijn hele leven lang al actief in het openbaar bestuur onder meer als lid van gedeputeerde staten, als burgemeester van Venlo en als dijkgraaf. Petra Dassen-Housen is thans burgemeester van Kerkrade. Zij volgde ook het gymnasium op College Rolduc. Eind mei hopen de formateurs hun klus te kunnen afronden.

Petra Dassen-Housen
(1972)

en

Jan Schrijen (1952)

Ger Brunenberg (2 december 1930 / 15 maart 2023)

De oudere lezers onder ons zullen zich Ger Brunenberg nog wel beter kunnen herinneren dan de jongere lezers. Op 15 maart 2023 is hij overleden. Ger studeerde op Rolduc van 1946 tot en met 1952. Na zijn priesterwijding in 1956 werd Ger kapelaan in Grubbenvorst. In september 1962 werd hij naar Rolduc geroepen om surveillant en godsdienstleraar te worden. Hij bracht zijn herdershond Robbie mee. Ger is slechts twee jaar op Rolduc werkzaam geweest. In juli 1964 werd hij moderator van het Hendric van Veldeke college in Maastricht. Begin 1966 trad hij uit. Voor zo ver bekend is hij nadien altijd in het onderwijs werkzaam geweest.

Huub Franssen was bij zijn sobere afscheidsdienst. Hij kende Ger al zo'n 20 jaar, omdat zij beiden lid waren van de Schola Cantorum van Wahlwiller. Ger was nog steeds zeer geïnteresseerd in de geschiedenis van Rolduc. Hij las ook trouw deze nieuwsbrieven. Samen met Lei Crombach heeft hij een groot deel van het foto-archief van Rolduc gedigitaliseerd.

Klasse64 / Goed voorbeeld, doet goed volgen! Jo Kunnen

Op 2 maart 2023 kreeg ik een mail van Wim Boonen uit Belfeld. Hij was van 1955 tot 1964 leerling op Rolduc. Wim interesseert zich voor nagenoeg alles dat met Rolduc te maken heeft. Via www.rolduc.org heeft hij kennis gemaakt met de Nieuwsbrieven over Jaargang 1969. Hij is ervan onder de indruk. Geïnspireerd door onze nieuwsbrieven heeft hij besloten om ook op zoek te gaan naar al zijn klasgenoten, die in 1964 eindexamen hebben gedaan.

Drie weken later laat Wim me al weten, welke informatie hij heeft kunnen verzamelen over zijn 41 jaargenoten. Van 13 klasgenoten heeft hij inmiddels vastgesteld, dat deze zijn overleden. Met een 7 klasgenoten heeft hij nog geen contact kunnen leggen; mogelijk zijn zij ook niet meer onder ons. Slechts enkele namen uit de jaargang 1964 komen mij nog bekend voor.

Wim zelf heeft na zijn eindexamen op Rolduc ook twee jaar het Filosoficum en twee jaar het Groot Seminarie bezocht. Daarna volgde hij een opleiding aan de sociale academie in Sittard. Tot zijn pensionering werkte hij in Tegelen en omgeving. Nu geniet hij volop van zijn pensioen.

Ik wens Wim veel succes met zijn zoektocht.

Tot slot nog twee correcties / aanvullingen naar aanleiding van Nieuwsbrief 16

Naamfeest heilige Franciscus

Een aandachtige lezer (Wim Clout) heeft terecht opgemerkt, dat Antonius Doctor op 4 oktober vrij had niet vanwege het naamfeest van de heilige Antonius, maar vanwege het naamfeest van de heilige Franciscus. Het was namelijk de orde van Franciscanen, die indertijd de HBS in Kerkrade runde. Wim was de eerste Rolduciën, die deze HBS bezocht.

Harry Urlings

Tot nu toe ben ik er niet in geslaagd om een klassenfoto van de eindexamenklas 1970 te achterhalen. Wel heb ik van deze klas, toen zij op 5 gymnasium zaten foto's in Nieuwsbrief 15 (bèta) en Nieuwsbrief 16 (alpha) kunnen afdrukken. Bij het vermelden van de namen van 5 gymnasium alpha is volgens Alex Laenen een foutje geslopen. Harry Ummels bestaat wellicht, doch heeft in 1969 nooit op 5 gymnasium alpha gezeten. De juiste naam op deze foto is: Harry Urlings.

Hoe zit het nu met die klassenfoto van 1970?

Guido Amkreutz meldde me onlangs, dat er over het maken van een klassenfoto van de eindexamenklas 1970 veel gedoe is geweest. Hij schrijft me: "In 1970 wilde 6 gymnasium niet een "klassieke" klassenfoto, maar een "lossere" opstelling. Met veel tegenzin ging de fotograaf (waarschijnlijk was het de Pief) akkoord. Er zijn toen rond het plein aan de voorkant van de kerk meerdere foto's gemaakt, in diverse opstellingen, maar niet in de geijkte rijen. Op de vraag wanneer we de foto's zouden krijgen, werd gezegd dat dat pas na het examen zou zijn. Na de diploma-uitreiking heb ik diverse malen op Rolduc naar deze klassenfoto's geïnformeerd, maar ze zijn nooit meer opgedoken. Waarschijnlijk was het de wraak van de fotograaf, omdat hij het volledig oneens was met deze "nieuwlichterij" van 6 gymnasium. Jammer! Gelukkig zijn nu wel de foto's van 5 gymnasium beschikbaar."

*Kerkgewelf
Rolduc anno
2023*